

HƯƠNG XƯA

Hoa lá nở đêm nào trong trăng biếc
Tóc dạ lan bay rồi những chòm cây
Đi băng quơ giữa những chùm bóng tối
Đã xa nhau sao hương cũ dăng đầy

Ai nói chuyện tiếng thì thầm to nhỏ
Bên kia rào. Quen quá mái tôn xanh
Ngọn đèn cóc lêu khêu vòng sáng đục
Sương đêm dài khều nhẹ ngón tay anh

Đã xa lắm những lần hò hẹn cũ
Anh, em và bầu dơi cuối sân
Và những quyển truyện mình cùng nhau đọc
Chuyện ân tình đọc mãi vẫn băng khuâng

Đã xa lắm môi nào êm như mật
Đêm trắng lu mòn mỗi tiếng ngâm chùng
Bài thơ lỡ anh giấu vàng giấy mỏng
Sao viết hoài không kết được đời chung